

Heer en Vrouw Johannes De Meese-Van Neste ;
 Heer en Vrouw Alphonse De Meese-Tygat ;
 Heer en Vrouw Georges De Meese-Haack en kinders Georgette en Roger ;
 Heer en Vrouw Henri De Meese-Morhé en kind Louisa ;
 Heer en Vrouw Antoine De Meese-Plancke en kinders Leona, Roza en Jaan ;
 Heer en Vrouw Remi Wittevrongel-De Meese en kinders, Christiane, André, Willy en José ;
 Eerwaeerde Zuster Prudentia, in de wereld Juffrouw Elisa De Meese ;
 Heer en Vrouw Emiel Haack-De Meese en kinders Jozef, Alfrad en Antoon ;
 Juffrouw Antonette De Meese ;
 De familieën De Meese, Van Neste ;

zeggen U ed. rechtinnig dank, om uw genegene belangstelling in hun zware beproeving, maar bijzonderlijk, om uwe godvruchtige gebeden.

Tot vroom en blijvend aandenken
aan HEER

MAURITS DE MEESE

zoon van

Hr Johannes & Vw Rosalie Van Neste

geboren te Tielt den 16 Mei 1924,
en te Dortmund (Duitsland), door een meedoogenloozen vijand ter dood gebracht om de trouw aan kerk, vorst en vaderland den 15 November 1943.

HIJ WAS LID VAN DE WEERSTANDSGROEPEERING

*Het bloed der martelaren is het zaad van nieuwe heiligen!
Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden, leven in rijkdom met God!*

De bevrijding kwam; de vijand gaf zich op genade of ongenade aan de verbondenen over; één voor één kwamen de bijna allen terug, die door den vijand verplicht werden vrouw en kind, land en goed te verlaten om in den verre vreemde als opgeëschten te arbeiden; weldra zullen ook zij terugkomen die om hun trouw aan volk en land werden aangehouden... zoo droomden vader, moeder, broers en zusters. Hoe zou hij veranderd zijn, hun jongen, na die maandenlange bittere scheiding; hoe zou hij hartelijk onthaald worden hun oogappel, hun held...

't Moest alles zoo heelemaal anders uitvallen: de vrede had zijn slachtoffers geeischt; één dier offers was Maurits gevangen om zijn edelmoedige medewerkingaan den weerstand, gemarteld om zijn trouw, ter dood veroordeeld om zijn vurige liefde voor vorst en vaderland, geexecuteerd opdat wij, in den lande, zouden gedenken hoe kostbaar de vrede is.

Jeugd is edelmoedig en kent geen gevaren, ziet alleen den nood en springt bij om te helpen. Zoo was deze jongen: aan den lijve ondervond hij hoe zwaar de meedoogenlooze bezetting van den vijand was; neen, hij wilde geen overwonnene zijn die zwicht voor een overmachtige vijand. Blij en edelmoedig sloot hij zich aan bij hen die niet buigen wilden.

Doch het geheim werd ontdekt: één voor één werden allen bij den vijand ter verantwoording opgeroepen.

Er werd bedreigd, geveleid; vergeefsche moeite allen bleven trouw. Het kon dan ook niet anders of de vijand zou tot het uiterste gaan: hij ontzag noch de jeugd, noch de zwakheid van zijn slachtoffers. De jongens werden in cellen of achter prikkeldraad opgesloten. Wat moeten ze hard gevallen zijn die lange maanden scheiding; nooit één woordje van thuis, nooit een aanmoediging, nooit eens kunnen laten weten waar men is of hoe men 't stelt. Jongens droomden zoo graag: hoe dikwijls zullen al de geliefden in de gedachten voorbijgegaan zijn van den jonge gevangene. Hoe zal hij, die eens als jonge christene arbeider zijn volk en kerk leerde beminnen, verlangd hebben naar de Zon van 't leven, Christus zelf: hoe zal hij blij geweest zijn toen een priester medegevangene de H. Hostie binnensmokkelde en de jongens versterkte met het Brood des Levens.

Dierbare Ouders, vergeeft het mij dat ik mijn volk heb willen dienen. Weest niet ontroostbaar: rijk zal de belooning zijn voor 't offer dat ik bracht. Hebt dank om mijn christelijke opvoeding: zij heeft van mij gemaakt een man van plicht. Het wordt U niet meer gegeven mij op aarde nog te zien; maar voor eeuwig zullen we eens vereenigd zijn: en dan wordt uw groote droefheid thans het voorwerp van uw grootste vreugde en geluk. Vaartwel mijn dierbare broeders en zusters, vaartwel gij lieve kleinen: buigen we neer voor Gods wil — laten we malkaar steunen door ons gebed. Veel heb ik aan u gedacht, vergeet mij niet, en gij mijn dierbare zuster kloosterlinge bid veel voor mij.

Mijn vrienden, die de zege hebt mogen beleven, wij die gestorven zijn rekenen er op dat "in liefde en rechtvaardigheid" ons volk zal herleven.

H. Maria Koningin der Martelaren bid voor ons.

Druck. Fr. & G. Maes